

מסכת שקלים

פרק ב משנה ה

מותר שקלים, חלין. מותר עשירית האפה, מותר קני זבין,
קני זבות, קני יולדות, וטטאות ואשמות, מותריהן נדבה. זה
הכלל, כל שהוא בא לשם חטאת ולשם אשמה, מותרו נדבה.
מותר עולה, לעולה. מותר מנחה, למנחה. מותר שלמים,
לשלמים. מותר פסח, לשלמים. מותר נזירים, לנזירים. מותר
נזיר, לנדבה. מותר עניים, לעניים. מותר עני, לאותו עני.
מותר שבויים, לשבויים. מותר שבוי, לאותו שבוי. מותר
המתים, למתים. מותר המת, ליורשיו. רבי מאיר אומר, מותר
המת, יהא מנח עד שיבא אליהו. רבי נתן אומר, מותר המת
בזבין לו נפש על קברו:

